

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401888816/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Linie 13.

»Som af en Slump jeg traf engang, jeg knobte Sukker.«
 Af en Slump, af en Hændelse, tilfældigvis (jvf. paa Slump, slumpevis o. d.)
 er en nu sjelden Talemaade, der atter forekommer Side 166. A. E. Boye har
 ikke kjendt den, og — retter derfor, i begge sine Udgaver, Digterens Ord saaledes:
 »hvoraf en Slump jeg traf« (!). Det er den gamle Regel, at hvor
 man ikke forstaar sin Autor, da »rettes« man hans Ord!

Den gamle Skade.

Side 59, Linie 13.

»Den, som har gulde Haar, han vil den have kruset.«
 Correct bedder Ordsproget: »Den som har Haaret gult, vil have det kruset«
 (jvf. Peder Syv, I, 317).

Side 59, Linie 3 f. n.

»Hvad sul' Aar 1091 hun Skaden fik!«
 Vi træffe her atter paa en af Boyes sindrige Forbedringer. Da han ikke kan
 falde paa at læse Tallene op: Aar ti, ni, sex, forandrer han Texten saaledes:
 »Hvad sul' Aar Tusind, een og trods hun Skaden fik!«
 og tilføjer neden under den Note: »1061«. Hvorledes nu Tallet 1601, læst
 omvendt, bliver til 1091, er let at forstås, eller i al Fald ved Prøve at udføre;
 hvorledes det kan blive til 1061, er ikke til at forstås. — Boyes Søn, P. H.
 Boye, beholder naturligvis pligtskyldig Galskaben, og føjer den Oplysning til:
 »Vore Serviteur har 1091, hvilket er en Trykfeil [!] for 1061, da 1091 Everten
 kan læses i Verset [!], eller er det bagvordt af 1601« (Side 420—421). Skade,
 at vi ikke oplyses om, hvorledes de Tallet 1601, læst bagvendt, kan blive til
 1061. Omvendt i horizontal Retning, bliver det til 1091; omvendt i vertical
 Retning maatte det blive: 1061.

Posthousen.

Side 61, Linie 3.

»Fra bitterlige Jylland, Faar.«
 Bitterlig = saare, særdeles, i høj Grad, bruges i et Par Forbindelser i Tale-
 sproget. Det gjør bitterlig ondt; græde, sukke, klage sig bitterlig. Det er
 bitterlig koldt. Jvf. ogsaa en bitter Kulde, bitteraar. Den adjectiviske Form
 bitterlige Jylland tilhører vor Comiker.

Den fri Vogaleie.

Side 65, Linie 13—14.

»Men han gal ei spadsere
 Imellem nordisk Pak.«
 Ved en comisk Trykfeil læses her i P. E. Møllers Udgave: imellem nordisk
 Pak. Herefter aftrykker Hr. Boghandler E. L. Thaarup (Wessel 1857, I, 98)
 Verset ufotroden: »Men han gal ei spadsere Imellem nordisk Pak« (!)

Linie 6 f. n.

»Men just fis saa en Klokker.«
 Dette Men forandrer A. E. Boye i begge sine Udgaver til Man, hvorved
 Linie 6 f. n. bliver uden Subject, og det Hele meningsløst.